

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

19 octobre 2011

PROJET DE LOI
modifiant la loi du 15 décembre 1980
sur l'accès au territoire, le séjour,
l'établissement et l'éloignement
des étrangers

ANNEXES

Document précédent:

Doc 53 **1825/ (2011/2012):**
001: Projet de loi.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

19 oktober 2011

WETSONTWERP
tot wijziging van de wet van 15 december
1980 betreffende de toegang
tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging
en de verwijdering van vreemdelingen

BIJLAGEN

Voorgaand document:

Doc 53 **1825/ (2011/2012):**
001: Wetsontwerp.

ANNEXE 1

TEXTES DE BASE

Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

TITRE 1ER

Dispositions générales

CHAPITRE 1ER

Définition

Article 1er. Pour l'application de la présente loi, il faut entendre par:

1° étranger: quiconque ne fournit pas la preuve qu'il possède la nationalité belge;

2° le Ministre: le Ministre qui a l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dans ses compétences.”.

ANNEXE 1

TEXTES DE BASE ADAPTÉS AU PROJET

Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

TITRE 1ER

Dispositions générales

CHAPITRE 1ER

Définition

Article 1er. Pour l'application de la présente loi, il faut entendre par:

1° étranger: quiconque ne fournit pas la preuve qu'il possède la nationalité belge;

2° le Ministre: le Ministre qui a l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dans ses compétences;

3° ressortissant d'un pays tiers: toute personne qui n'est ni un citoyen de l'Union, ni une personne jouissant du droit communautaire à la libre circulation tel que défini à l'article 2, point 5, du Code frontières Schengen;

4° séjour illégal: la présence sur le territoire d'un étranger qui ne remplit pas ou ne remplit plus les conditions d'accès au territoire ou de séjour;

5° retour: le fait pour le ressortissant d'un pays tiers de rentrer que ce soit par obtention volontaire après avoir fait l'objet d'une décision d'éloignement ou en y étant forcé, dans son pays d'origine ou dans un pays de transit conformément à des accords de réadmission communautaires ou bilatéraux ou dans un autre pays tiers dans lequel le ressortissant concerné décide de retourner volontairement et sur le territoire duquel il est autorisé ou admis au séjour;

6° décision d'éloignement: la décision constatant l'illégalité du séjour d'un étranger et imposant une obligation de retour;

7° éloignement: l'exécution de la décision d'éloignement, à savoir le transfert physique hors du territoire;

BIJLAGE 1

BASISTEKSTEN

**Wet betreffende de toegang tot het grondgebied,
het verblijf, de vestiging en de verwijdering van
vreemdelingen**

TITEL I

Algemene bepalingen

HOOFDSTUK 1

Definities

Artikel 1. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1° vreemdeling: al wie het bewijs niet levert dat hij de Belgische nationaliteit bezit;

2° de Minister: de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”.

BIJLAGE 1

BASISTEKSTEN AANGEPAST AAN HET ONTWERP

**Wet betreffende de toegang tot het grondgebied,
het verblijf, de vestiging en de verwijdering van
vreemdelingen**

TITEL I

Algemene bepalingen

HOOFDSTUK 1

Definities

Artikel 1. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1° vreemdeling: al wie het bewijs niet levert dat hij de Belgische nationaliteit bezit;

2° de Minister: de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”.

3° onderdaan van een derde land: eenieder die geen burger van de Unie is en die geen persoon is die onder het Gemeenschapsrecht inzake vrij verkeer valt, als bepaald in artikel 2, punt 5, van de Schengens grenscode;

4° illegaal verblijf: de aanwezigheid op het grondgebied, van een vreemdeling die niet of niet langer voldoet aan de voorwaarden voor de toegang tot of het verblijf op het grondgebied;

5° terugkeer: het proces waarbij een onderdaan van een derde land, hetzij op vrijwillige basis nadat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot verwijdering, hetzij gedwongen, terugkeert naar zijn land van herkomst of een land van doorreis overeenkomstig communautaire of bilaterale overeennameovereenkomsten of naar een ander derde land waarnaar de betrokken onderdaan besluit vrijwillig terug te keren en waar deze wordt gemachtigd of toegelaten tot het verblijf;

6° beslissing tot verwijdering: de beslissing die de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling vaststelt en een terugkeerverplichting oplegt;

7° verwijdering: de tenuitvoerlegging van de beslissing tot verwijdering, namelijk de fysieke verwijdering van het grondgebied;

8° interdiction d'entrée: la décision interdisant l'entrée et le séjour sur le territoire des États membres pendant une durée déterminée, qui peut accompagner une décision d'éloignement;

9° départ volontaire: le fait de quitter le territoire dans le délai imparti fixé à cette fin dans la décision d'éloignement;

10° retour volontaire: retour d'une personne sur le territoire dans son pays d'origine ou dans un pays tiers sur le territoire duquel il est admis à séjourner, suite à une décision autonome de faire appel à un programme d'assistance au retour mis en place par les autorités du pays d'accueil;

11° risque de fuite: le fait qu'un ressortissant d'un pays tiers faisant l'objet d'une procédure d'éloignement présente un risque actuel et réel de se soustraire aux autorités. Pour ce faire, le ministre ou son délégué se base sur des éléments objectifs et sérieux;

12° personne vulnérable: les mineurs accompagnés, les mineurs non accompagnés, les personnes handicapées, les personnes âgées, les femmes enceintes, les parents isolés accompagnés d'enfants mineurs et les personnes qui ont été victimes de torture, de viol ou d'une autre forme grave de violence psychologique, physique ou sexuelle;

13° décision 2004/573/CE: la décision du Conseil du 29 avril 2004 relative à l'organisation de vols communs pour l'éloignement, à partir du territoire de deux États membres ou plus, de ressortissants de pays tiers faisant l'objet de mesures d'éloignement sur le territoire de deux États membres ou plus;

14° étranger identifié: tout étranger

— titulaire d'un document de voyage valable, d'un passeport valable ou d'une pièce d'identité valable, ou;

— qui a été reconnu comme ressortissant par l'autorité nationale de son pays, qui s'est déclarée prête à délivrer un laissez-passer, ou;

— qui relève de la catégorie de nationalités pour lesquelles le ministre peut lui-même délivrer un laissez-passer.

8° inreisverbod: de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden, die kan samengaan met een beslissing tot verwijdering;

9° vrijwillig vertrek: het feit dat het grondgebied wordt verlaten binnen de termijn die daarvoor is vastgesteld in de beslissing tot verwijdering;

10° vrijwillige terugkeer: terugkeer van een persoon naar zijn land van herkomst of een derde land waar hij toegelaten is om te verblijven op het grondgebied, tengevolge van een autonoom genomen beslissing om beroep te doen op een programma voor bijstand aan terugkeer uitgewerkt door de overheid van het gastland;

11° risico op onderduiken: het feit dat een onderdaan van een derde land die voorwerp uitmaakt van een procedure tot verwijdering, een actueel en reëel risico vormt om zich te onttrekken aan de autoriteiten. Daartoe baseert de minister of zijn gemachtigde zich op objectieve en ernstige elementen;

12° kwetsbare persoon: zowel de begeleide als de niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, bejaarden, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen en personen die gefolterd of verkracht zijn of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld hebben ondergaan;

13° beschikking 2004/573/EG: de beschikking van de Raad van 29 april 2004 inzake het organiseren van gezamenlijke vluchten, van op het grondgebied van twee lidstaten voor de verwijdering van onderdanen van derde landen tegen wie individuele verwijderingsmaatregelen zijn genomen op het grondgebied van twee of meer lidstaten;

14° geïdentificeerde vreemdeling: iedere vreemdeling

— die in het bezit is van een geldig reisdocument, een geldig paspoort of een geldig identiteitsdocument, of;

— die werd erkend als onderdaan door de nationale overheid van zijn land, die zich bereid verklaarde een doorlaatbewijs af te leveren, of;

— die valt onder de categorie nationaliteiten waarvoor de minister zelf een doorlaatbewijs kan afleveren.

CHAPITRE II

Accès au territoire et court séjour

Art. 3. Sauf dérogations prévues par un traité international ou par la loi, peut être refoulé par les autorités chargées du contrôle aux frontières, l'étranger qui se trouve dans un des cas suivants:

1° s'il est appréhendé dans la zone de transit aéroportuaire sans être porteur des documents requis par l'article 2;

2° s'il tente de pénétrer dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;

3° s'il ne peut pas présenter, le cas échéant, les documents justifiant l'objet et les conditions du séjour envisagé;

4° s'il ne dispose pas des moyens de subsistance suffisants, tant pour la durée du séjour envisagé que pour le retour dans le pays de provenance ou le transit vers un État tiers dans lequel son admission est garantie, et n'est pas en mesure d'acquérir légalement ces moyens;

5° s'il est signalé aux fins de non-admission dans les États parties à la Convention d'application de l'Accord de Schengen, signée le 19 juin 1990, soit pour le motif que sa présence constitue un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale, soit pour le motif qu'il a fait l'objet d'une mesure d'éloignement non rapportée ni suspendue, comportant une interdiction d'entrée, fondée sur le non-respect des réglementations nationales relatives à l'entrée ou au séjour des étrangers;

6° s'il est considéré par le Ministre, après avis conforme de la Commission consultative des étrangers, comme pouvant compromettre les relations internationales de la Belgique ou d'un État partie à une convention internationale relative au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique;

7° s'il est considéré par le Ministre ou son délégué comme pouvant compromettre la tranquillité publique, l'ordre public ou la sécurité nationale;

8° s'il a été renvoyé ou expulsé du Royaume depuis moins de dix ans, lorsque la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée.

CHAPITRE II

Accès au territoire et court séjour

Art. 3. Sauf dérogations prévues par un traité international ou par la loi, peut être refoulé par les autorités chargées du contrôle aux frontières, l'étranger qui se trouve dans un des cas suivants:

1° s'il est appréhendé dans la zone de transit aéroportuaire sans être porteur des documents requis par l'article 2;

2° s'il tente de pénétrer dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;

3° s'il ne peut pas présenter, le cas échéant, les documents justifiant l'objet et les conditions du séjour envisagé;

4° s'il ne dispose pas des moyens de subsistance suffisants, tant pour la durée du séjour envisagé que pour le retour dans le pays de provenance ou le transit vers un État tiers dans lequel son admission est garantie, et n'est pas en mesure d'acquérir légalement ces moyens;

5° s'il est signalé aux fins de non-admission dans les États parties à la Convention d'application de l'Accord de Schengen, signée le 19 juin 1990, soit pour le motif que sa présence constitue un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale, soit pour le motif qu'il a fait l'objet d'une mesure d'éloignement non rapportée ni suspendue, comportant une interdiction d'entrée, fondée sur le non-respect des réglementations nationales relatives à l'entrée ou au séjour des étrangers;

6° s'il est considéré par le Ministre, après avis conforme de la Commission consultative des étrangers, comme pouvant compromettre les relations internationales de la Belgique ou d'un État partie à une convention internationale relative au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique;

7° s'il est considéré par le Ministre ou son délégué comme pouvant compromettre la tranquillité publique, l'ordre public ou la sécurité nationale;

8° s'il a été renvoyé ou expulsé du Royaume depuis moins de dix ans, lorsque la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée.

HOOFDSTUK II

Toegang tot het grondgebied en kort verblijf

Art. 3. Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan door de met de grenscontrole belaste overheden worden teruggedreven, de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt:

1° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden;

4° wanneer hij niet over voldoende middelen van bestaan beschikt, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat waar zijn toelating is gewaarborgd, en hij niet in staat is die middelen wettelijk te verwerven;

5° wanneer hij ter fine van weigering van toegang gesignaleerd staat in de Staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, hetzij omdat zijn aanwezigheid een gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, hetzij omdat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een verwijderingsmaatregel die noch ingetrokken noch opgeschort werd, die een verbod van toegang behelst wegens overtreding van de nationale bepalingen inzake de binnenkomst of het verblijf van de vreemdelingen;

6° wanneer hij door de Minister, op eensluidend advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen, geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, te kunnen schaden;

7° wanneer hij door de Minister of diens gemachtigde geacht wordt de openbare rust, de openbare orde of de veiligheid van het land te kunnen schaden;

8° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken.

HOOFDSTUK II

Toegang tot het grondgebied en kort verblijf

Art. 3. Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan door de met de grenscontrole belaste overheden worden teruggedreven, de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt:

1° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden;

4° wanneer hij niet over voldoende middelen van bestaan beschikt, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat waar zijn toelating is gewaarborgd, en hij niet in staat is die middelen wettelijk te verwerven;

5° wanneer hij ter fine van weigering van toegang gesignaleerd staat in de Staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, hetzij omdat zijn aanwezigheid een gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, hetzij omdat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een verwijderingsmaatregel die noch ingetrokken noch opgeschort werd, die een verbod van toegang behelst wegens overtreding van de nationale bepalingen inzake de binnenkomst of het verblijf van de vreemdelingen;

6° wanneer hij door de Minister, op eensluidend advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen, geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, te kunnen schaden;

7° wanneer hij door de Minister of diens gemachtigde geacht wordt de openbare rust, de openbare orde of de veiligheid van het land te kunnen schaden;

8° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken.

Lorsque l'étranger à refouler est porteur d'un visa valable, les autorités chargées du contrôle des frontières soumettent le cas pour décision au Ministre ou à son délégué.

Si l'accès au territoire est refusé, elles annulent le visa et refoulent l'étranger.

Art. 7. Sans préjudice des dispositions plus favorables contenues dans un traité international, le Ministre ou son délégué peut donner l'ordre de quitter le territoire avant une date déterminée, à l'étranger qui n'est ni autorisé ni admis à séjourner plus de trois mois ou à s'établir dans le Royaume:

1° s'il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;

2° s'il demeure dans le Royaume au-delà du délai fixé conformément à l'article 6, ou ne peut apporter la preuve que ce délai n'est pas dépassé;

3° si, par son comportement, il est considéré comme pouvant compromettre l'ordre public ou la sécurité nationale;

4° s'il est considéré par le Ministre, après avis conforme de la Commission consultative des étrangers, comme pouvant compromettre les relations internationales de la Belgique ou d'un État partie à une convention internationale relative au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique;

5° s'il est signalé aux fins de non-admission conformément à l'article 3, 5°;

6° s'il ne dispose pas de moyens de subsistance suffisants, tant pour la durée du séjour envisagé que pour

Lorsque l'étranger à refouler est porteur d'un visa valable, les autorités chargées du contrôle des frontières soumettent le cas pour décision au Ministre ou à son délégué.

Si l'accès au territoire est refusé, elles annulent le visa et refoulent l'étranger.

9° si le ressortissant d'un pays tiers fait l'objet d'une interdiction d'entrée ni suspendue ni levée;

§ 2. Lorsqu'un ressortissant d'un pays tiers fait l'objet d'une interdiction d'entrée délivrée par un autre État membre le ministre ou son délégué consulte au préalable cet État membre afin de tenir compte de ses intérêts.

Art. 7. Sans préjudice des dispositions plus favorables contenues dans un traité international, à l'étranger qui n'est ni autorisé ni admis à séjourner plus de trois mois ou à s'établir dans le Royaume, le ministre ou son délégué peut donner un ordre de quitter le territoire, assorti d'un délai déterminé pour quitter le territoire ou doit dans les cas visés au 1°, 2°, 5°, 11° ou 12° délivrer un ordre de quitter le territoire, assorti d'un délai déterminé pour quitter le territoire:

1° s'il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;

2° s'il demeure dans le Royaume au-delà du délai fixé conformément à l'article 6, ou ne peut apporter la preuve que ce délai n'est pas dépassé;

3° si, par son comportement, il est considéré comme pouvant compromettre l'ordre public ou la sécurité nationale;

4° s'il est considéré par le ministre, après avis conforme de la Commission consultative des étrangers, comme pouvant compromettre les relations internationales de la Belgique ou d'un État partie à une convention internationale relative au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique;

5° s'il est signalé aux fins de non-admission conformément à l'article 3, 5°;

6° s'il ne dispose pas de moyens de subsistance suffisants, tant pour la durée du séjour envisagé que pour

Wanneer de vreemdeling die moet worden teruggedreven houder is van een geldig visum, leggen de met grenscontrole belaste overheden het geval ter beslissing voor aan de Minister of diens gemachtigde.

Wordt de toegang tot het grondgebied geweigerd, dan annuleren zij het visum en drijven zij de vreemdeling terug.

Art. 7. Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de Minister of zijn gemachtigde de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, bevel geven het grondgebied vóór een bepaalde datum te verlaten:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

4° wanneer hij door de Minister, op eensluidend advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen, geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, te kunnen schaden;

5° wanneer hij, ter fine van weigering van toegang, gesignaleerd is, overeenkomstig artikel 3, 5°;

6° wanneer hij niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen

Wanneer de vreemdeling die moet worden teruggedreven houder is van een geldig visum, leggen de met grenscontrole belaste overheden het geval ter beslissing voor aan de Minister of diens gemachtigde.

Wordt de toegang tot het grondgebied geweigerd, dan annuleren zij het visum en drijven zij de vreemdeling terug.

9° wanneer een onderdaan van een derde land het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

§ 2. Wanneer een onderdaan van een derde land het voorwerp van een inreisverbod uitmaakt dat door een andere lidstaat werd afgegeven, raadpleegt de minister of zijn gemachtigde voorafgaand deze lidstaat om rekening te houden met de belangen van deze lidstaat.

Art. 7. Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen een bevel om het grondgebied te verlaten, met een bepaalde termijn om het grondgebied te verlaten, afgeven of in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen moet hij een bevel om het grondgebied te verlaten, met een bepaalde termijn om het grondgebied te verlaten, afgeven:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

4° wanneer hij door de minister, op eensluidend advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen, geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, te kunnen schaden;

5° wanneer hij, ter fine van weigering van toegang, gesignaleerd is, overeenkomstig artikel 3, 5°;

6° wanneer hij niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen

le retour dans le pays de provenance ou le transit vers un État tiers dans lequel son admission est garantie, et n'est pas en mesure d'acquérir légalement ces moyens;

7° s'il est atteint d'une des maladies ou infirmités énumérées à l'annexe de la présente loi;

8° s'il exerce une activité professionnelle indépendante ou en subordination sans être en possession de l'autorisation requise à cet effet;

9° si, en application des conventions ou des accords internationaux liant la Belgique, il est remis aux autorités belges par les autorités des États contractants en vue de son éloignement du territoire de ces États;

10° si, en application des conventions ou des accords internationaux liant la Belgique, il doit être remis par les autorités belges aux autorités des États contractants;

11° s'il a été renvoyé ou expulsé du Royaume depuis moins de dix ans, lorsque la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée;

Dans les mêmes cas, si le Ministre ou son délégué l'estime nécessaire, il peut faire ramener sans délai l'étranger à la frontière.

L'étranger peut être détenu à cette fin pendant le temps strictement nécessaire à l'exécution de la mesure sans que la durée de la détention puisse dépasser deux mois.

Le Ministre ou son délégué peut toutefois prolonger cette détention par période de deux mois, lorsque les démarches nécessaires en vue de l'éloignement

le retour dans le pays de provenance ou le transit vers un État tiers dans lequel son admission est garantie, et n'est pas en mesure d'acquérir légalement ces moyens;

7° s'il est atteint d'une des maladies ou infirmités énumérées à l'annexe de la présente loi;

8° s'il exerce une activité professionnelle indépendante ou en subordination sans être en possession de l'autorisation requise à cet effet;

9° si, en application des conventions ou des accords internationaux liant la Belgique, il est remis aux autorités belges par les autorités des États contractants en vue de son éloignement du territoire de ces États;

10° si, en application des conventions ou des accords internationaux liant la Belgique, il doit être remis par les autorités belges aux autorités des États contractants;

11° s'il a été renvoyé ou expulsé du Royaume depuis moins de dix ans, lorsque la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée;

12° si l'étranger fait l'objet d'une interdiction d'entrée ni suspendue ni levée.

Sous réserve de l'application des dispositions du Titre III quater, si le ministre ou son délégué l'estime nécessaire, il peut, dans les cas visés à l'article 74/14, § 3, reconduire l'étranger à la frontière.

À moins que d'autres mesures suffisantes mais moins coercitives puissent être appliquées efficacement, l'étranger peut être maintenu à cette fin, pendant le temps strictement nécessaire à l'exécution de la mesure, en particulier lorsqu'il existe un risque de fuite ou lorsque l'étranger évite ou empêche la préparation du retour ou la procédure d'éloignement, et sans que la durée de maintien ne puisse dépasser deux mois.

Le ministre ou son délégué, s'il estime nécessaire, peut, dans les mêmes cas, assigner à résidence l'étranger pendant le temps nécessaire à l'exécution de cette mesure.

Le ministre ou son délégué peut toutefois prolonger cette détention par période de deux mois, lorsque les démarches nécessaires en vue de l'éloignement

verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat, waar zijn toelating is gewaarborgd, en niet in staat is deze middelen wettelijk te verwerven;

7° wanneer hij aangetast is door een der ziekten of gebreken opgesomd in de bijlage bij deze wet;

8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

9° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de overheden van de overeenkomstsluitende Staten, ter verwijdering van het grondgebied van deze Staten, aan de Belgische overheden wordt overgedragen;

10° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de Belgische overheden aan de overheden van de overeenkomstsluitende Staten moet overgedragen worden;

11° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken.

Zo de Minister of zijn gemachtigde het nodig acht, kan hij, in dezelfde gevallen, de vreemdeling zonder verwijl naar de grens doen terugleiden.

Te dien einde kan de vreemdeling opgesloten worden voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel zonder dat de duur van de hechtenis twee maanden te boven mag gaan.

De Minister of zijn gemachtigde kan echter deze opsluiting telkens met een periode van twee maanden verlengen wanneer de nodige stappen om de

verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat, waar zijn toelating is gewaarborgd, en niet in staat is deze middelen wettelijk te verwerven;

7° wanneer hij aangetast is door een der ziekten of gebreken opgesomd in de bijlage bij deze wet;

8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

9° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de overheden van de overeenkomstsluitende Staten, ter verwijdering van het grondgebied van deze Staten, aan de Belgische overheden wordt overgedragen;

10° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de Belgische overheden aan de overheden van de overeenkomstsluitende Staten moet overgedragen worden;

11° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken;

12° wanneer een onderdaan van een derde land het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen onder Titel III quater, kan de minister of zijn gemachtigde, indien hij het nodig acht, in de gevallen bedoeld door artikel 74/14, § 3, de vreemdeling naar de grens terugleiden.

Te dien einde, en tenzij andere afdoende maar minder dwingende maatregelen doeltreffend kunnen worden toegepast, kan de vreemdeling vastgehouden worden voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel, en meer in het bijzonder wanneer er een risico op onderduiken bestaat of wanneer de vreemdeling de voorbereiding van de terugkeer of de verwijderingsprocedure ontwijkt of belemmert, en zonder dat de duur van de vasthouding twee maanden te boven mag gaan.

De minister of zijn gemachtigde kan, indien hij het nodig acht, in dezelfde gevallen, de vreemdeling een verblijfplaats aanwijzen voor de tijd die nodig is om deze maatregel uit te voeren

De Minister of zijn gemachtigde kan echter deze opsluiting telkens met een periode van twee maanden verlengen wanneer de nodige stappen om de

de l'étranger ont été entreprises dans les sept jours ouvrables de la mise en détention de l'étranger, qu'elles sont poursuivies avec toute la diligence requise et qu'il subsiste toujours une possibilité d'éloigner effectivement l'étranger dans un délai raisonnable.

Après une prolongation, la décision visée à l'alinéa précédent ne peut plus être prise que par le Ministre.

Après (cinq) mois de détention, l'étranger doit être mis en liberté.

Dans le cas où la sauvegarde de l'ordre public ou la sécurité nationale l'exige, la détention de l'étranger peut être prolongée chaque fois d'un mois, après l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent, sans toutefois que la durée totale de la détention puisse de ce fait dépasser huit mois.”.

Art. 8bis. § 4. Pendant la procédure de reconnaissance visée au § 1er, le Ministre ou son délégué peut faire détenir l'étranger qui est signalé aux fins de non-admission, pour un des motifs visés au § 1er, 1°, dans les États parties à la Convention d'application de l'Accord de Schengen, signée le 19 juin 1990, sans que la durée de la détention puisse dépasser un mois.....

CHAPITRE VII

Mesures de sûreté complémentaires

Art. 27. § 3. Les étrangers visés aux §§ 1er et 2 peuvent être détenus à cette fin pendant le temps strictement nécessaire pour l'exécution de la mesure.”.

de l'étranger ont été entreprises dans les sept jours ouvrables de la mise en détention de l'étranger, qu'elles sont poursuivies avec toute la diligence requise et qu'il subsiste toujours une possibilité d'éloigner effectivement l'étranger dans un délai raisonnable.

Après une prolongation, la décision visée à l'alinéa précédent ne peut plus être prise que par le Ministre.

Après (cinq) mois de détention, l'étranger doit être mis en liberté.

Dans le cas où la sauvegarde de l'ordre public ou la sécurité nationale l'exige, la détention de l'étranger peut être prolongée chaque fois d'un mois, après l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent, sans toutefois que la durée totale de la détention puisse de ce fait dépasser huit mois.”.

Art. 8bis. § 4. Pendant la procédure de reconnaissance visée au § 1er, le ministre ou son délégué peut, sans préjudice des dispositions du Titre III quater et à moins que d'autres mesures suffisantes mais moins coercitives puissent être appliquées efficacement, faire détenir l'étranger qui est signalé aux fins de non-admission, pour un des motifs visés au § 1er, 1°, dans les États parties à la Convention d'application de l'Accord de Schengen, signée le 19 juin 1990, sans que la durée de la détention puisse dépasser un mois.....

CHAPITRE VII

Mesures de sûreté complémentaires

Art. 27. § 3. Les étrangers visés aux §§ 1er et 2 peuvent, sans préjudice des dispositions du Titre III quater et à moins que d'autres mesures suffisantes mais moins coercitives puissent être appliquées efficacement, être détenus à cette fin en particulier lorsqu'il existe un risque de fuite ou lorsque l'étranger évite ou empêche la préparation du retour ou la procédure d'éloignement pendant le temps strictement nécessaire pour l'exécution de la mesure d'éloignement.

vreemdeling te verwijderen werden genomen binnen zeven werkdagen na de opsluiting van de vreemdeling, wanneer zij worden voortgezet met de vereiste zorgvuldigheid en wanneer de effectieve verwijdering van deze laatste binnen een redelijke termijn nog steeds mogelijk is.

Na een verlenging kan de in het voorgaande lid bedoelde beslissing enkel door de Minister genomen worden.

Na (vijf) maanden te zijn opgesloten, moet de vreemdeling in vrijheid worden gesteld.

In de gevallen waarin dit noodzakelijk is voor de bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid, kan de opsluiting van de vreemdeling, na het verstrijken van de termijn bedoeld in vorig lid, telkens verlengd worden met één maand, zonder dat de totale duur van de opsluiting daardoor evenwel meer dan acht maanden mag bedragen.”

Art. 8bis. § 4. Tijdens de in § 1 bedoelde erkenningsprocedure, kan de Minister of zijn gemachtigde de vreemdeling die ter fine van weigering van toegang gesignaleerd staat, omwille van een in § 1, 1°, bedoelde reden, in de Staten die partij zijn bij de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, laten opsluiten zonder dat de duur van de opsluiting langer mag zijn dan een maand.....

HOOFDSTUK VII

Aanvullende veiligheidsmaatregelen

Art. 27. § 3. De in §§ 1 en 2 bedoelde vreemdelingen kunnen ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

De kosten veroorzaakt door de repatriëring van de vreemdeling zijn te zijnen laste.

De Staat die het in § 2 bedoelde verwijderingsbesluit heeft afgeleverd, wordt op de hoogte gebracht van het feit dat de vreemdeling werd teruggebracht naar de grens van zijn keuze of, overeenkomstig artikel 28, naar

vreemdeling te verwijderen werden genomen binnen zeven werkdagen na de opsluiting van de vreemdeling, wanneer zij worden voortgezet met de vereiste zorgvuldigheid en wanneer de effectieve verwijdering van deze laatste binnen een redelijke termijn nog steeds mogelijk is.

Na een verlenging kan de in het voorgaande lid bedoelde beslissing enkel door de Minister genomen worden.

Na (vijf) maanden te zijn opgesloten, moet de vreemdeling in vrijheid worden gesteld.

In de gevallen waarin dit noodzakelijk is voor de bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid, kan de opsluiting van de vreemdeling, na het verstrijken van de termijn bedoeld in vorig lid, telkens verlengd worden met één maand, zonder dat de totale duur van de opsluiting daardoor evenwel meer dan acht maanden mag bedragen.”

Art. 8bis. § 4. *Tijdens de in § 1 bedoelde erkenningsprocedure, kan de minister of zijn gemachtigde onverminderd de bepalingen van Titel III quater en tenzij andere afdoende maar minder dwingende maatregelen doeltreffend kunnen worden toegepast de vreemdeling die ter fine van weigering van toegang gesignaleerd staat, omwille van een in § 1, 1°, bedoelde reden, in de Staten die partij zijn bij de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, laten opsluiten zonder dat de duur van de opsluiting langer mag zijn dan een maand.....”*

HOOFDSTUK VII

Aanvullende veiligheidsmaatregelen

Art. 27. § 3. *De in §§ 1 en 2 bedoelde vreemdelingen kunnen onverminderd de bepalingen van Titel III quater en tenzij andere afdoende maar minder dwingende maatregelen doeltreffend kunnen worden toegepast ten dien einde worden opgesloten en meer in het bijzonder wanneer er een risico op onderduiken bestaat of wanneer de vreemdeling de voorbereiding van de terugkeer of de verwijderingsprocedure ontwijkt of belemmert tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel tot verwijdering strikt noodzakelijk is.*

Art. 30. Le ministre peut enjoindre à l'étranger laissé ou mis en liberté dans les cas prévus au présent chapitre de résider en un lieu déterminé ou de demeurer éloigné de certains lieux jusqu'à ce que la mesure d'éloignement du Royaume puisse être exécutée.

TITRE II

Dispositions complémentaires et dérogatoire relatives à certaines catégories d'étrangers

CHAPITRE II

Réfugiés et personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire

SECTION I

Le statut de réfugié et le statut de protection subsidiaire

Art. 52/3. § 1er. Lorsque le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides refuse de reconnaître le statut de réfugié ou d'octroyer le statut de protection subsidiaire à l'étranger et que celui-ci séjourne de manière irrégulière dans le Royaume, le ministre ou son délégué décide sans délai que l'étranger tombe dans les cas visés à l'article 7, alinéa 1er, 1° à 11° ou à l'article 27, § 1er, alinéa 1er et § 3. Cette décision est notifiée à l'intéressé conformément à l'article 51/2.

§ 2. Dans les cas visés à l'article 74/6, § 1er*bis*, le ministre ou son délégué décide immédiatement lors de l'introduction de la demande d'asile que l'étranger tombe dans les cas visés à l'article 7, alinéa 1er, 1° à 11°, ou à l'article 27, § 1, alinéa 1er, et, et § 3. Dans le cas

Art. 30. **abrogé.**

TITRE II

Dispositions complémentaires et dérogatoire relatives à certaines catégories d'étrangers

CHAPITRE II

Réfugiés et personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire

SECTION I

Le statut de réfugié et le statut de protection subsidiaire

Art. 52/3. § 1er. Lorsque le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides refuse de reconnaître le statut de réfugié ou d'octroyer le statut de protection subsidiaire à l'étranger et que celui-ci séjourne de manière irrégulière dans le Royaume, le ministre ou son délégué décide sans délai que l'étranger tombe dans les cas visés à l'article 7, alinéa 1er, 1° à 11° ou à l'article 27, § 1er, alinéa 1er et § 3. Cette décision est notifiée à l'intéressé conformément à l'article 51/2.

Lorsque le Conseil du Contentieux des étrangers rejette le recours introduit par l'étranger à l'égard d'une décision prise par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément à l'article 39/2, § 1, 1° et que celui-ci séjourne de manière irrégulière dans le Royaume, le Ministre ou son délégué décide sans délai que l'étranger tombe dans les cas visés à l'article 7, alinéa 1er, 1° à 12° ou à l'article 27, § 1er, alinéa 1er et § 3. Cette décision est notifiée sans délai à l'intéressé conformément à l'article 51/2."

§ 2. Dans les cas visés à l'article 74/6, § 1er*bis*, le ministre ou son délégué décide immédiatement lors de l'introduction de la demande d'asile que l'étranger tombe dans les cas visés à l'article 7, alinéa 1er, 1° à 12°, ou à l'article 27, § 1, alinéa 1er, et, § 3. Dans le cas

de door de minister of zijn gemachtigde aangeduide grens.

Art. 30. De minister kan de vreemdeling die in de gevallen voorzien in dit hoofdstuk in vrijheid werd gelaten of gesteld, verplichten in een bepaalde plaats te verblijven of van sommige plaatsen verwijderd te blijven tot wanneer de maatregel tot verwijdering uit het Rijk kan uitgevoerd worden.

TITEL II

Aanvullende en afwijkende bepalingen betreffende bepaalde categorieën van vreemdelingen

HOOFDSTUK II

Vluchtelingen en personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen.

AFDELING I

De vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus

Art. 52/3. § 1. Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus weigert te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling en de vreemdeling onregelmatig in het Rijk verblijft, beslist de minister of zijn gemachtigde onverwijld dat de vreemdeling valt onder de in artikel 7, eerste lid, 1° tot 11° of de in artikel 27, § 1, eerste lid, en § 3, bedoelde gevallen. Deze beslissing wordt ter kennis gebracht van de betrokkene overeenkomstig het bepaalde in artikel 51/2.

§ 2. In de in artikel 74/6, § 1bis, bedoelde gevallen beslist de minister of zijn gemachtigde onmiddellijk bij het indienen van de asielaanvraag dat de vreemdeling valt onder de in artikel 7, eerste lid, 1° tot 11°, of de in artikel 27, § 1, eerste lid, en § 3, bedoelde gevallen. In

Art. 30. **opgeheven.**

TITEL II

Aanvullende en afwijkende bepalingen betreffende bepaalde categorieën van vreemdelingen

HOOFDSTUK II

Vluchtelingen en personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen

AFDELING I

De vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus

Art. 52/3. § 1. Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus weigert te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling en de vreemdeling onregelmatig in het Rijk verblijft, beslist de minister of zijn gemachtigde onverwijld dat de vreemdeling valt onder de in artikel 7, eerste lid, 1° tot 11° of de in artikel 27, § 1, eerste lid, en § 3, bedoelde gevallen. Deze beslissing wordt ter kennis gebracht van de betrokkene overeenkomstig het bepaalde in artikel 51/2.

“Indien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep van de vreemdeling tegen een beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verwerpt in overeenstemming met artikel 39/2, § 1, 1° en de vreemdeling verblijft onregelmatig in het Rijk, beslist de minister of zijn gemachtigde onverwijld dat de vreemdeling valt onder de in artikel 7, eerste lid, 1° tot 12° of de in artikel 27, §1, eerste lid, en § 3, bedoelde gevallen. Deze beslissing wordt ter kennis gebracht van de betrokkene overeenkomstig het bepaalde in artikel 51/2.”.

§ 2. In de in artikel 74/6, § 1bis, bedoelde gevallen beslist de minister of zijn gemachtigde onmiddellijk bij het indienen van de asielaanvraag dat de vreemdeling valt onder de in artikel 7, eerste lid, 1° tot 12°, of de in artikel 27, § 1, eerste lid, en § 3, bedoelde gevallen. In

visé à l'article 50ter, le ministre ou son délégué décide également immédiatement lors de l'introduction de la demande d'asile que l'étranger n'est pas admis à entrer sur le territoire et qu'il est refoulé.

TITRE III

Voies de recours

CHAPITRE 1ER

Notification des décisions administratives et recours

Art. 62. Les décisions administratives sont motivées. Elles sont notifiées aux intéressés, qui en reçoivent une copie, par le bourgmestre de la commune où se trouve l'étranger ou par son délégué; elles peuvent l'être aussi par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou son délégué, par un officier de police judiciaire, en ce compris l'officier de police judiciaire dont la compétence est limitée, par un sous-officier de la gendarmerie, par un (agent de l'Office des étrangers) ou par un agent de l'Administration des douanes et accises

.....

Art. 63. (...) Les décisions administratives prises en application des articles 3, 7, 11, 19, du titre II, chapitre II, (...) ne sont pas susceptibles d'une demande en référé sur la base de l'article 584 du Code judiciaire.”.

Art. 68. L'étranger qui fait l'objet d'une des mesures de sûreté prévues par les articles 22, 30, 52/4, alinéa 3, 54, 57/32, § 2, alinéa 1er, (...) et 73, autre que la détention, peut, à l'expiration d'une période de six mois, demander au Ministre de lever cette mesure

visé à l'article 50ter, le ministre ou son délégué décide également immédiatement lors de l'introduction de la demande d'asile que l'étranger n'est pas admis à entrer sur le territoire et qu'il est refoulé.

TITRE III

Voies de recours

CHAPITRE 1ER

Notification des décisions administratives et recours

Art. 62. Les décisions administratives sont motivées. Elles sont notifiées aux intéressés, qui en reçoivent une copie, par le bourgmestre de la commune où se trouve l'étranger ou par son délégué; elles peuvent l'être aussi par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou son délégué, par un officier de police judiciaire, en ce compris l'officier de police judiciaire dont la compétence est limitée, par un fonctionnaire de police, par un (agent de l'Office des étrangers) ou par un agent de l'Administration des douanes et accises

.....

Art. 63. (...) Les décisions administratives prises en application des articles 3, 7, 11, 19, du titre II, chapitre II et les articles 74/11 et 74/14 du Titre III quater, ne sont pas susceptibles d'une demande en référé sur la base de l'article 584 du Code judiciaire.”.

Art. 68. L'étranger qui fait l'objet d'une des mesures de sûreté prévues par les articles, 7, alinéa 4, 22, 30, 52/4, alinéa 3, 54, 57/32, § 2, alinéa 1er), (...) et 73 et 74/17, § 2, alinéa 4, autre que la détention, peut, à l'expiration d'une période de six mois, demander au Ministre de lever cette mesure.

het in artikel 50ter bedoelde geval beslist de minister of zijn gemachtigde eveneens onmiddellijk bij het indienen van de asielaanvraag dat de vreemdeling niet toegelaten wordt tot het grondgebied en dat hij wordt teruggedreven.

Deze beslissingen worden betekend op de plaats waar de vreemdeling wordt vastgehouden..”.

TITEL III

Rechtsmiddelen

HOOFDSTUK I

Kennisgeving van de administratieve beslissingen en rechtsmiddelen

Art. 62. De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed. Zij worden ter kennis gebracht van de betrokkenen die een afschrift ervan ontvangen, door de burgemeester van de gemeente waar de vreemdeling zich bevindt of door diens gemachtigde; zij kunnen ook ter kennis worden gebracht door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of diens gemachtigde, door een officier van gerechtelijke politie, daaronder mede begrepen de officier van gerechtelijke politie met beperkte bevoegdheid, door een politieambtenaar, door een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken) of door een ambtenaar van de Administratie der Douanen en Accijnzen.

.....

Art.63.: “(...) De administratieve beslissingen genomen met toepassing van de artikelen 3, 7, 11, 19, van titel II, hoofdstuk II, (...), zijn niet vatbaar voor een vordering in kort geding op grond van artikel 584 van het Gerechtelijk Wetboek. ”.

Art.68. De vreemdeling die het voorwerp is van een der in de artikelen 22, 30, (52/4, derde lid), 54, (57/32, § 2, eerste lid), (...) en 73 bepaalde veiligheidsmaatregelen, andere dan de vrijheidsberoving, mag, na verloop van en periode van zes maanden, de Minister verzoeken deze maatregel op te heffen.”.

het in artikel 50ter bedoelde geval beslist de minister of zijn gemachtigde eveneens onmiddellijk bij het indienen van de asielaanvraag dat de vreemdeling niet toegelaten wordt tot het grondgebied en dat hij wordt teruggedreven.

Deze beslissingen worden betekend op de plaats waar de vreemdeling wordt vastgehouden ”.

TITEL III

Rechtsmiddelen

HOOFDSTUK I

Kennisgeving van de administratieve beslissingen en rechtsmiddelen

Art. 62. De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed. Zij worden ter kennis gebracht van de betrokkenen die een afschrift ervan ontvangen, door de burgemeester van de gemeente waar de vreemdeling zich bevindt of door diens gemachtigde; zij kunnen ook ter kennis worden gebracht door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of diens gemachtigde, door een officier van gerechtelijke politie, daaronder mede begrepen de officier van gerechtelijke politie met beperkte bevoegdheid, door een politieambtenaar, door een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken) of door een ambtenaar van de Administratie der Douanen en Accijnzen.

.....

Art. 63. (...) De administratieve beslissingen genomen met toepassing van de artikelen 3, 7, 11, 19, van titel II, hoofdstuk II, en de artikelen 74/11 en 74/14 van Titel III quater,, zijn niet vatbaar voor een vordering in kort geding op grond van artikel 584 van het Gerechtelijk Wetboek.”.

Art. 68. De vreemdeling die het voorwerp is van een der in de artikelen 7, vierde lid, 22, 30, 52/4, derde lid, 54, 57/32 § 2, eerste lid, (...) en 73 et 74/17, §2 , vierde lid bepaalde veiligheidsmaatregelen, andere dan de vrijheidsberoving, mag, na verloop van en periode van zes maanden, de Minister verzoeken deze maatregel op te heffen.”.

TITRE III^{TER}**Dispositions particulières relatives à certains étrangers**

Art.74/8. § 1er. Les dispositions nécessaires peuvent être prises afin d'assurer que l'intéressé ne quitte pas, sans l'autorisation requise, le lieu où il est détenu, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenu en application des articles 7, 8*bis*, § 4, 25, 27, 29, alinéa 2, 51/5, § 1er ou § 3, 52/4, alinéa 4, 54, 57/32, § 2, alinéa 2, 74/5 ou 74/6, § 1er ou § 1^{er bis};

TITRE III^{TER}**Dispositions particulières relatives à certains étrangers**

Art.74/8. § 1er. Les dispositions nécessaires peuvent être prises afin d'assurer que l'intéressé ne quitte pas, sans l'autorisation requise, le lieu où il est détenu, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenu en application des articles 7, 8*bis*, § 4, 25, 27, 29, alinéa 2, 51/5, § 1er ou § 3, 52/4, alinéa 4, 54, 57/32, § 2, alinéa 2, 74/5 ou 74/6, § 1er ou § 1^{er bis};

Si un prévenu ou un condamné est un étranger en séjour irrégulier, le ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement d'étrangers ou son délégué est informé par le directeur de l'établissement pénitentiaire de son enfermement dans l'établissement pénitentiaire et ce, dès le début de sa détention. Dès réception de ces informations, le ministre compétent ou son délégué procède à l'identification par les autorités nationales de son pays d'origine. Le ministre ou son délégué est habilité à demander toute autorité belge de produire tous les documents et renseignements utiles à l'établissement de l'identification. Dès que la procédure d'identification est clôturée, le ministre ou son délégué transmet immédiatement un document au directeur de l'établissement pénitentiaire qui atteste que l'intéressé a été identifié, comme stipulé à l'article 1, 14°.

Les étrangers qui sont détenus dans un établissement pénitentiaire et qui font l'objet d'une décision d'éloignement exécutoire sont, après avoir satisfait aux peines imposées par les cours et tribunaux, immédiatement éloignés ou transférés vers un lieu relevant de la compétence du ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement d'étrangers en vue de leur éloignement effectif.

Par dérogation à l'article 609 du Code d'instruction criminelle, et seulement si le ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement d'étrangers démontre être dans l'incapacité de procéder immédiatement à l'éloignement ou au transfert, celui qui fait l'objet d'une levée d'un mandat d'arrêt peut, conformément à une décision d'une autorité compétente et pour autant qu'il fasse l'objet soit d'un arrêté royal d'expulsion exécutoire, soit d'un arrêté ministériel de renvoi exécutoire, soit d'un ordre de quitter le territoire exécutoire avec

TITEL IIITER

Bijzondere bepalingen met betrekking tot bepaalde vreemdelingen

Art.74/8. § 1. De nodige maatregelen kunnen worden genomen opdat de betrokkene de plaats waar hij [1 wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de Regering of vastgehouden overeenkomstig de artikelen 7, 8*bis*, § 4, 25, 27, 29, tweede lid, 51/5, § 1 of § 3, 52/4, vierde lid, 54, 57/32, § 2, tweede lid, 74/5 of 74/6, § 1 of § 1*bis*, niet zonder de vereiste toestemming verlaat.

TITEL IIITER

Bijzondere bepalingen met betrekking tot bepaalde vreemdelingen

Art.74/8. § 1. De nodige maatregelen kunnen worden genomen opdat de betrokkene de plaats waar hij [1 wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de Regering of vastgehouden overeenkomstig de artikelen 7, 8*bis*, § 4, 25, 27, 29, tweede lid, 51/5, § 1 of § 3, 52/4, vierde lid, 54, 57/32, § 2, tweede lid, 74/5 of 74/6, § 1 of § 1*bis*, niet zonder de vereiste toestemming verlaat.;

Indien een verdachte of een veroordeelde, vreemdeling in onregelmatig verblijf is, wordt de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of zijn gemachtigde door de directeur van de strafinrichting op de hoogte gebracht van zijn opsluiting in de strafinrichting en dit van bij de aanvang van zijn hechtenis. Na ontvangst van deze informatie gaat de bevoegde Minister of zijn gemachtigde over tot de identificatie door de nationale overheden van zijn land van herkomst. De Minister of zijn gemachtigde is gerechtigd om alle documenten en inlichtingen die voor de vaststelling van de identificatie nuttig zijn, door elke Belgische overheid te doen overleggen. Van zodra de identificatie is afgerond, maakt de minister of zijn gemachtigde onmiddellijk een document over aan de directeur van de strafinrichting dat aantoont dat de betrokkene is geïdentificeerd zoals bepaald in artikel 1, 14°.

De vreemdelingen die in een strafinrichting zijn opgesloten en het voorwerp uitmaken van een uitvoerbare beslissing tot verwijdering, worden na het voldaan te hebben aan de straffen opgelegd door de hoven en rechtbanken, onmiddellijk verwijderd of overgebracht naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen met het oog op hun effectieve verwijdering.

In afwijking van artikel 609 van het Wetboek van strafvordering en enkel indien de minister bevoegd voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen aantoont dat hij in de onmogelijkheid verkeert om onmiddellijk over te gaan tot verwijdering of overbrenging, kan degene die het voorwerp uitmaakt van een opheffing van een bevel tot aanhouding krachtens een beslissing van een bevoegde overheid en voor zover hij het voorwerp uitmaakt ofwel van een uitvoerbaar koninklijk besluit tot uitzetting ofwel

§ 2. Le Roi peut fixer le régime et les règles de fonctionnement applicables au lieu où l'étranger est détenu, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenu, en application des dispositions visées au § 1er.

(...).".

preuve d'éloignement effectif, être maintenu en détention pour un maximum de sept jours en vue de son éloignement effectif, ou à défaut de cela, de son transfert vers un lieu qui relève de la compétence du ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement d'étrangers, en vue de son éloignement effectif.

Cet étranger est isolé des détenus de droit commun.

§ 2. Le Roi peut fixer le régime et les règles de fonctionnement applicables au lieu où l'étranger est détenu, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenu, en application des dispositions visées au § 1er, alinéa 1er.

(...).".

Loi insérant un article 74/9 dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, en ce qui concerne l'interdiction de détention d'enfants en centre fermés (votée le 20 juillet 2011, par la Chambre des Représentants et non évoquée par le Sénat et qui sera prochainement sanctionnée et promulguée par sa Majesté le Roi des Belges)

Art. 74/9. § 1er. Une famille avec enfants mineurs qui a pénétré dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées aux articles 2 ou 3, ou dont le séjour a cessé d'être régulier ou est irrégulier, n'est en principe pas placée dans un lieu tel que visé à l'article 74/8, § 2, à moins que celui-ci ne soit adapté aux besoins des familles avec enfants mineurs.

§ 2. La famille avec enfants mineurs qui tente de pénétrer dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées aux articles 2 ou 3 peut, en vue de procéder à l'éloignement, être maintenue dans un lieu déterminé, adapté aux besoins des familles avec enfants mineurs et situé aux frontières, pour une durée aussi courte que possible.

§ 3. La famille visée au § 1er a la possibilité de résider, sous certaines conditions, dans une habitation personnelle, à moins qu'un des membres de la famille se trouve dans l'un des cas prévus à l'article

§ 2. De Koning kan het regime en de werkingsmaatregelen bepalen die toepasbaar zijn op de plaats waar de vreemdeling wordt opgesloten, ter beschikking van de regering wordt gesteld of wordt vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in § 1.

(...).

van een uitvoerbaar ministerieel besluit tot terugwijzing ofwel van een uitvoerbaar bevel tot verlaten van het grondgebied met bewijs van effectieve verwijdering, voor maximum zeven dagen vastgehouden worden met het oog op zijn effectieve verwijdering, of bij gebreke daaraan, zijn overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het oog op zijn effectieve verwijdering.

Deze vreemdeling wordt afgezonderd van de gemeenrechtelijke gevangenen.

§ 2. De Koning kan het regime en de werkingsmaatregelen bepalen die toepasbaar zijn op de plaats waar de vreemdeling wordt opgesloten, ter beschikking van de regering wordt gesteld of wordt vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in § 1, eerste lid.

(...).

Wet tot invoeging van een artikel 74/9 in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, inzake het verbod op het opsluiten van kinderen in gesloten centra (aangenomen door de Kamer van volksvertegenwoordigers op 20 juli 2011, niet geëvoceerd door de Senaat en binnenkort bekrachtigd en afgekondigd door Zijne Majesteit de Koning der Belgen)

Art. 74/9. § 1. Een gezin met minderjarige kinderen dat het Rijk is binnengekomen zonder te voldoen aan dein artikel 2 of 3 gestelde voorwaarden of wiens verblijfheeft opgehouden regelmatig te zijn of wiens verblijfonregelmatig is, wordt in beginsel niet geplaatst in een plaats zoals bedoeld in artikel 74/8, § 2, tenzij aangepast aan de noden voor gezinnen met minderjarige kinderen.

§ 2. Het gezin met minderjarige kinderen dat tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de voorwaarden, gesteld in artikel 2 of 3 te voldoen, kan, met het oog op het overgaan tot de verwijdering, voor een zo kort mogelijke periode, worden vastgehouden in een welbepaalde plaats aangepast aan de noden voor gezinnen met minderjarige kinderen, gelegen in het grensgebied.

§ 3. Het gezin bedoeld in § 1 krijgt de mogelijkheid om onder bepaalde voorwaarden in een eigen woning te verblijven, tenzij één van de gezinsleden zich bevindt in één van de gevallen voorzien in

3, alinéa 1er, 5° à 7°. Si la famille est dans l'impossibilité de résider dans une habitation personnelle, elle se verra attribuer, dans les mêmes conditions, un lieu de résidence dans un lieu tel que visé à l'article 74/8, § 2, adapté aux besoins des familles avec enfants.

Les conditions auxquelles la famille doit satisfaire sont formulées dans une convention conclue entre la famille et l'Office des étrangers.

Le Roi détermine le contenu de cette convention, ainsi que les sanctions applicables en cas de non-respect de la convention.

La famille ne peut être placée dans un lieu tel que visé à l'article 74/8, § 2, pendant une durée limitée que si elle ne respecte pas les conditions visées à l'alinéa 2, à moins que d'autres mesures radicales mais moins contraignantes puissent efficacement être appliquées.

§ 4. La famille visée aux §§ 1er à 3 se voit attribuer un agent de soutien qui l'accompagne, l'informe et la conseille.

Titre IIIquater. Dispositions applicables au retour des ressortissants d'un pays tiers en séjour illégal.

Art. 74/10. À l'exclusion des dispositions prévues à l'article 74/17, § 1er les dispositions du présent Titre ne s'appliquent pas au ressortissant d'un pays tiers faisant l'objet d'une décision de refus d'entrée conformément à l'article 13 du code frontières Schengen ou qui est arrêté ou intercepté par les autorités compétentes à l'occasion du franchissement irrégulier par voie terrestre, maritime ou aérienne de la frontière extérieure d'un État membre et qui n'a pas obtenu par la suite l'autorisation ou le droit de séjourner dans ledit État membre. Les dispositions du présent.

Art. 74/11. § 1er. La durée de l'interdiction d'entrée est fixée en tenant dûment compte de toutes les circonstances propres à chaque cas.

La décision d'éloignement est assortie d'une interdiction d'entrée de maximum trois ans, dans les cas suivants:

1° lorsqu'aucun délai n'est accordé pour le départ volontaire ou;

artikel 3, eerste lid, 5° tot 7°. Indien het gezin in de onmogelijkheid verkeert om in een eigen woning te verblijven, dan zal het onder dezelfde voorwaarden een verblijfplaats toegewezen worden in een plaats zoals bedoeld in artikel 74/8, § 2, aangepast aan de noden voor gezinnen met minderjarige kinderen.

De voorwaarden waaraan het gezin moet voldoen, worden geformuleerd in een overeenkomst die wordt gesloten tussen het gezin en de Dienst Vreemdelingenzaken.

De Koning bepaalt de inhoud van deze overeenkomst, alsook de sancties die worden opgelegd indien de overeenkomst niet wordt gerespecteerd.

Slechts indien het gezin zich niet houdt aan de voorwaarden bedoeld in het tweede lid, kan het gezin voor een beperkte tijd worden geplaatst in een plaats zoals bedoeld in artikel 74/8, § 2, tenzij andere afdoende maar minder dwingende maatregelen doeltreffend kunnen worden toegepast.

§ 4. Het gezin bedoeld in §§ 1 tot 3 krijgt een ondersteunende ambtenaar toegewezen, die hen begeleidt, informeert en adviseert.

Titel IIIquater. Bepalingen van toepassing op de terugkeer van de onderdanen van derde landen die illegaal op het grondgebied verblijven.

Art. 74/10. Met uitzondering van de bepalingen voorzien in het artikel 74/17, § 1, zijn de bepalingen van de huidige Titel niet van toepassing op de onderdaan van een derde land die het voorwerp uitmaakt van een beslissing van weigering tot toegang overeenkomstig artikel 13 van de Schengengrenscore of die door de bevoegde autoriteiten is aangehouden of onderschept op het ogenblik dat hij op irreguliere wijze via een lands-, zee- of de luchtgrens de buitengrens van een lidstaat overschrijdt, en die vervolgens geen machtiging tot verblijf in de genoemde lidstaat of het recht om in de genoemde lidstaat te verblijven heeft verkregen.

Art. 74/11. § 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door naar behoren rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk individueel geval.

De beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° lorsqu'une décision d'éloignement antérieure n'a pas été exécutée.

Le délai maximum de trois ans prévu à l'alinéa précédent est porté à un maximum de cinq ans lorsque le ressortissant d'un pays tiers a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, afin d'être admis au séjour ou de maintenir son droit de séjour.

La décision d'éloignement peut être assortie d'une interdiction d'entrée de plus de cinq ans, lorsque le ressortissant d'un pays tiers constitue une menace grave pour l'ordre public ou la sécurité nationale.

§ 2. Le ministre ou son délégué s'abstient de délivrer une interdiction d'entrée lorsqu'il met fin au séjour du ressortissant d'un pays tiers conformément aux articles 61/3, § 3 ou 61/4, § 2 sans préjudice du paragraphe 1er, alinéa 2, 2°, à condition qu'il ne représente pas un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale.

Le ministre ou son délégué peut s'abstenir d'imposer une interdiction d'entrée, dans des cas particuliers, pour des raisons humanitaires.

§ 3. L'interdiction d'entrée commence à courir le jour de la notification de l'interdiction d'entrée.

L'interdiction d'entrée ne peut contrevenir au droit à la protection internationale, telle qu'elle est définie aux articles 9ter, 48/3 et 48/4 de la loi.

Art. 74/12. § 1er. Le ministre ou son délégué peut lever ou suspendre une interdiction d'entrée pour des raisons humanitaires.

Lorsque deux tiers de la durée de l'interdiction d'entrée sont expirées, le ressortissant d'un pays tiers peut demander la suspension ou la levée de l'interdiction d'entrée pour des motifs professionnels ou d'études.

Sauf dérogations prévues par un traité international, par une loi ou par un arrêté royal, le ressortissant d'un pays tiers introduit une demande motivée auprès du poste diplomatique ou consulaire de carrière belge compétent pour le lieu de sa résidence ou de son séjour à l'étranger.

§ 2. Le ressortissant d'un pays tiers peut introduire auprès du ministre ou son délégué, une demande

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het vorige lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde onthoudt zich er van een inreisverbod op te leggen wanneer hij het verblijf van de onderdaan van een derde land in overeenstemming met de artikelen 61/3, § 3 of 61/4, § 2 beëindigt, onverminderd het bepaalde in paragraaf 1, tweede lid, 2°, op voorwaarde dat hij geen gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.

De minister of zijn gemachtigde kan zich onthouden van het opleggen van een inreisverbod in individuele gevallen, omwille van humanitaire redenen.

§ 3. Het inreisverbod treedt in werking de dag waarop de beslissing met betrekking tot het inreisverbod wordt betekend.

Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4 van de wet.

Art. 74/12. § 1. De minister of zijn gemachtigde kan het inreisverbod opheffen of opschorten omwille van humanitaire redenen.

Wanneer twee derde van de duur van het inreisverbod is verstreken, kan de onderdaan van een derde land een opschorting of opheffing van het inreisverbod verzoeken om professionele of studieredenen.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, wordt deze gemotiveerde aanvraag door de onderdaan van een derde land ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor zijn woon-of verblijfplaats in het buitenland.

§ 2. Een onderdaan van een derde land kan bij de minister of zijn gemachtigde een aanvraag tot

de levée ou de suspension de l'interdiction d'entrée motivée par le respect de l'obligation d'éloignement délivrée antérieurement s'il transmet par écrit la preuve qu'il a quitté le territoire belge en totale conformité avec la décision d'éloignement.

§ 3. Une décision concernant la demande de levée ou de suspension de l'interdiction d'entrée est prise au plus tard dans les quatre mois suivant l'introduction de celle-ci. Si aucune décision n'est prise endéans les quatre mois, la décision est réputée négative.

§ 4. Durant l'examen de la demande de levée ou de suspension, le ressortissant d'un pays tiers concerné n'a aucun droit d'accès ou de séjour dans le Royaume.

§ 5. Le ministre peut, par arrêté, définir les catégories de personnes dont les interdictions d'entrée doivent être levées ou suspendues lors de catastrophes humanitaires.

Art.74/13. Lors de la prise d'une décision d'éloignement, le ministre ou son délégué tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant, de la vie familiale, et de l'état de santé du ressortissant d'un pays tiers concerné.

Art.74/14. § 1er. La décision d'éloignement prévoit un délai de 30 jours pour quitter le territoire.

Le ressortissant d'un pays tiers qui, conformément l'article 6 de la loi, n'est pas autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume, bénéficie d'un délai de 7 à 30 jours.

Sur demande motivée introduite par le ressortissant d'un pays tiers auprès du ministre ou de son délégué, le délai octroyé pour quitter le territoire, mentionné à l'alinéa 1er, est prolongé, sur production de la preuve que le retour volontaire ne peut se réaliser, endéans le délai imparti.

Si nécessaire, ce délai peut être prolongé, sur demande motivée introduite par le ressortissant d'un pays tiers auprès du ministre ou de son délégué, afin de tenir compte des circonstances propres à sa situation, comme la durée de séjour, l'existence d'enfants scolarisés, la finalisation de l'organisation du départ volontaire et d'autres liens familiaux et sociaux.

opheffing of opschorting van het inreisverbod indien die gemotiveerd wordt door het respect voor de verplichting tot verwijdering die vroeger afgegeven werd, als hij schriftelijk het bewijs bezorgt dat hij volledig conform de beslissing tot verwijdering het Belgisch grondgebied heeft verlaten

§ 3. Een beslissing betreffende de aanvraag tot opheffing of opschorting van het inreisverbod wordt ten laatste binnen de vier maanden, te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag, getroffen. Indien geen enkele beslissing is genomen binnen de vier maanden, wordt de beslissing als negatief beschouwd.

§ 4. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting heeft de betrokken onderdaan van een derde land geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk.

§ 5. De minister kan, bij besluit, bepaalde categorieën van personen omschrijven voor wie het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort naar aanleiding van humanitaire rampen.

Art.74/13. Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.

Art.74/14. § 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van 30 dagen om het grondgebied te verlaten.

Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 van de wet niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

Indien de onderdaan van een derde land een gemotiveerd verzoek indient bij de minister of diens gemachtigde, wordt de termijn, vermeld in het eerste lid, en die is toegekend om het grondgebied te verlaten, verlengd, op grond van het bewijs dat de vrijwillige terugkeer, niet kan worden gerealiseerd binnen de toegekende termijn.

Zo nodig, wordt deze termijn verlengd om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan zijn situatie, zoals de duur van het verblijf, het bestaan van schoolgaande kinderen, het afronden van de organisatie van het vrijwillig vertrek en andere familiale en sociale banden, indien de onderdaan van een derde land een gemotiveerd verzoek indient bij de minister of diens gemachtigde.

Le ministre ou son délégué informe par écrit le ressortissant d'un pays tiers que le délai de départ volontaire a été prolongé.

§ 2. Aussi longtemps que le délai pour le départ volontaire court, le ressortissant d'un pays tiers est protégé contre un éloignement forcé.

Pour éviter le risque de fuite pendant ce délai, le ressortissant d'un pays tiers peut être contraint à remplir des mesures préventives.

Le Roi définit ces mesures par arrêté délibéré en Conseil des ministres définit ces mesures

§ 3. Il peut être dérogé au délai prévu au paragraphe 1er, quand:

1° il existe un risque de fuite, ou;

2° le ressortissant d'un pays tiers n'a pas respecté la mesure préventive imposée, ou;

3° le ressortissant d'un pays tiers constitue un danger pour l'ordre public et la sécurité nationale, ou;

4° le ressortissant d'un pays tiers n'a pas obtempéré dans le délai imparti à sa précédente décision d'éloignement, ou;

5° il a été mis fin à son séjour sur le territoire en application de l'article 11, § 2, 4°, de l'article 13, § 2bis, § 3, 3°, § 4, 5°, § 5, ou de l'article 18, § 2, ou;

6° le ressortissant d'un pays tiers a introduit plus de deux demandes d'asile, sauf s'il y a des éléments nouveaux dans sa demande.

Dans ce cas, la décision d'éloignement prévoit soit un délai inférieur à 7 jours, soit aucun délai.

Art.74/15. § 1er. Le Ministre ou son délégué prend toutes les mesures nécessaires pour exécuter la décision d'éloignement:

1° lorsqu'aucun délai n'a été accordé pour quitter le territoire, conformément à l'article 74/14, § 3;

2° après expiration du délai octroyé pour quitter le territoire et avant l'échéance si, pendant ce délai, un des risques mentionnés à l'article 74/14, § 3, 1° à 3° se produit.

De minister of zijn gemachtigde deelt de onderdaan van een derde land schriftelijk mee dat de termijn van vrijwillig vertrek is verlengd.

§ 2. Zolang de termijn voor vrijwillig vertrek loopt, is de onderdaan van een derde land beschermd tegen gedwongen verwijdering.

Om het risico op onderduiken tijdens deze termijn te vermijden, kan de onderdaan van een derde land worden verplicht tot het vervullen van preventieve maatregelen.

De Koning bepaalt deze maatregelen, bij een in Ministerraad overlegd besluit.

§ 3. Er kan worden afgeweken van de termijn bepaald in paragraaf 1 indien:

1° er een risico op onderduiken bestaat, of;

2° de onderdaan van een derde land de opgelegde preventieve maatregel niet heeft gerespecteerd, of;

3° de onderdaan van een derde land een gevaar is voor de openbare orde en de nationale veiligheid, of;

4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan de eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven, of;

5° het verblijf op het grondgebied werd beëindigd in toepassing van artikel 11, § 2, 4°, artikel 13, § 2bis, § 3, 3°, § 4, 5°, § 5, of artikel 18, § 2, of;

6° de onderdaan van een derde land meer dan twee asielaanvragen heeft ingediend, uitgezonderd indien er nieuwe elementen zijn in zijn aanvraag.

In dit geval bepaalt de beslissing tot verwijdering een termijn van minder dan 7 dagen ofwel geen enkele termijn.

Art.74/15. § 1. De minister of zijn gemachtigde neemt alle nodige maatregelen om de beslissing tot verwijdering uit te voeren:

1° wanneer geen enkele termijn is toegekend om het grondgebied te verlaten, overeenkomstig artikel 74/14, § 3;

2° na het verstrijken van de termijn die is toegekend om het grondgebied te verlaten en vóór de vervaldag, indien tijdens deze termijn één van de risico's vermeld in artikel 74/14, § 3, 1° tot 3° is ontstaan.

§ 2. Lorsque le ressortissant d'un pays tiers s'oppose à son éloignement ou lorsqu'il présente un risque de dangerosité lors de son éloignement, il est procédé à son retour forcé, le cas échéant avec escorte. Des mesures coercitives peuvent être utilisées à son égard dans le respect des articles 1er et 37 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.

Lorsque l'éloignement est exécuté par voie aérienne, les mesures sont prises conformément aux orientations communes d'éloignement par voie aérienne annexées à la décision 2004/573/CE.

§ 3. Le Roi désigne par arrêté délibéré en Conseil des ministres désigne retours forcés et détermine les modalités de ce contrôle.

Cette instance est indépendante des autorités compétentes en matière d'éloignement.

Art. 74/16. § 1er. Avant de prendre une décision d'éloignement à l'égard d'un ressortissant d'un pays tiers, mineur étranger non accompagné en séjour irrégulier sur le territoire, le ministre ou son délégué prend en considération toute proposition de solution durable émanant de son tuteur et tient dûment compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

§ 2. Le ministre ou son délégué s'assure que ce mineur, qui est éloigné du territoire, puisse bénéficier dans son pays d'origine ou dans le pays où il est autorisé ou admis à séjourner de garanties d'accueil et de prise en charge de manière appropriée en fonction des besoins déterminés par son âge et son degré d'autonomie, soit par ses parents ou par un autre membre de sa famille ou par son tuteur qui s'occupe de lui, soit par des instances gouvernementales ou non gouvernementales.

À cet effet, le ministre ou son délégué s'assure que les conditions suivantes sont remplies:

1° qu'il n'existe pas de risque de trafic des êtres humains et;

2° que la situation familiale soit de nature à permettre d'accueillir à nouveau le mineur et qu'un retour chez un parent ou un membre de la famille soit souhaitable et opportun en fonction de la capacité de la famille à assister, à éduquer et à protéger l'enfant ou;

§ 2. Wanneer de onderdaan van een derde land zich tegen zijn verwijdering verzet of een gevaarlijk risico vormt tijdens zijn verwijdering, wordt overgegaan tot zijn gedwongen terugkeer, in voorkomend geval onder begeleiding. Er mogen dan dwangmaatregelen tegen hem worden gebruikt met inachtneming van de artikelen 1 en 37 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.

Wanneer de verwijdering langs de lucht wordt uitgevoerd, worden de maatregelen genomen overeenkomstig de gemeenschappelijke richtlijnen voor verwijdering door de lucht, gevoegd bij beschikking 2004/573/EG.

§ 3. De Koning duidt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de instantie aan die belast is met de controle op de gedwongen terugkeer en bepaalt de nadere regels van deze controle.

Deze instantie is onafhankelijk van de autoriteiten bevoegd voor de verwijdering.

Art. 74/16. § 1. Alvorens een beslissing tot verwijdering te nemen jegens een illegaal op het grondgebied verblijvende niet-begeleide minderjarige vreemdeling, neemt de minister of zijn gemachtigde elk voorstel tot duurzame oplossing van zijn voogd in overweging en houdt hij met gepaste aandacht rekening met het hoger belang van het kind.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde vergewist zich ervan dat deze minderjarige, die wordt verwijderd van het grondgebied, garanties qua opvang en tenlasteneming krijgt in zijn land van herkomst of in het land waar hij gemachtigd of toegelaten is tot verblijf, gelet op zijn behoeften volgens zijn leeftijd en graad van zelfstandigheid, ofwel van zijn ouders of een ander familielid of zijn voogd die voor hem zorgen ofwel van regeringsinstanties of niet-gouvernementele instanties.

Daartoe vergewist de minister of zijn gemachtigde zich ervan dat de volgende voorwaarden vervuld zijn:

1° dat er geen gevaar bestaat op mensensmokkel of mensenhandel en;

2° dat de gezinssituatie van die aard is dat de minderjarige er opnieuw in kan worden opgenomen, en dat een terugkeer naar een ouder of een familielid wenselijk en opportuun is in het licht van de capaciteit van het gezin om het kind te ondersteunen, op te voeden en te beschermen of;

3° que la structure d'accueil soit adaptée et qu'il soit dans l'intérêt supérieur de l'enfant de le placer dans cette structure d'accueil lors de son retour dans son pays d'origine ou dans le pays où il est autorisé à séjourner.

Le mineur étranger non accompagné et son tuteur en Belgique sont informés du nom de la personne ou celui de la structure d'accueil à qui l'enfant est confié ainsi que du rôle de cette personne par rapport au mineur.

Art. 74/17. § 1er. L'éloignement est reporté temporairement si la décision de reconduite ou d'éloignement aux frontières du territoire expose le ressortissant du pays tiers à une violation du principe de non-refoulement.

§ 2. L'éloignement peut être reporté temporairement en tenant compte des circonstances propres à chaque cas. Il est ainsi tenu compte:

1° de l'état physique ou mental du ressortissant d'un pays tiers;

2° des motifs d'ordre technique, comme l'absence de moyens de transport ou l'échec de l'éloignement en raison de l'absence d'identification.

Le ministre ou son délégué informe par écrit le ressortissant d'un pays tiers que l'exécution de la décision d'éloignement est reportée temporairement.

Pour éviter le risque de fuite, des mesures préventives peuvent être prises, conformément à l'article 74/12, § 2, alinéa 3.

Le ministre ou son délégué, s'il estime nécessaire, peut, dans les mêmes cas, assigner à résidence le ressortissant d'un pays tiers pendant le temps nécessaire à l'exécution de cette mesure.

Le ministre ou son délégué informe oralement le ressortissant d'un pays tiers qui est maintenu en vue de son éloignement, que l'exécution de la décision d'éloignement est reportée temporairement.

Art. 74/18. Une traduction écrite ou orale des principaux éléments de la décision d'éloignement, assortie le cas échéant d'une interdiction d'entrée,

3° dat de opvangstructuur aangepast is, en dat het in het hoger belang van het kind is om het kind in die opvangstructuur te plaatsen bij zijn terugkeer naar zijn land van herkomst of naar het land waar hij tot het verblijf is toegelaten.

De niet-begeleide minderjarige vreemdeling en zijn voogd in België worden op de hoogte gebracht van de naam van de persoon of die van de opvangstructuur aan wie het kind wordt toevertrouwd alsook over de rol die deze persoon vervult ten aanzien van de minderjarige.

Art.74/17. § 1. De verwijdering wordt tijdelijk uitgesteld indien de beslissing tot terugleiding of verwijdering naar de grenzen van het grondgebied de onderdaan van een derde land blootstelt aan een schending van het principe van non refoulement.

§ 2. De verwijdering kan tijdelijk uitgesteld worden op grond van de specifieke omstandigheden in een individueel geval. Zo wordt rekening gehouden met:

1° de fysieke of mentale gesteldheid van de onderdaan van een derde land;

2° technische redenen, zoals het ontbreken van vervoermiddelen of het mislukken van de verwijdering wegens het ontbreken van identificatie.

De minister of zijn gemachtigde deelt de onderdaan van een derde land schriftelijk mee dat de uitvoering van de beslissing tot verwijdering tijdelijk is uitgesteld.

Om het risico tot onderduiken te vermijden, kunnen preventieve maatregelen getroffen worden, overeenkomstig artikel 74/14, § 2, derde lid.

De minister of zijn gemachtigde kan, indien hij het nodig acht, in dezelfde gevallen, de onderdaan van een derde land een verblijfplaats aanwijzen gedurende de tijd die nodig is om deze maatregel uit te voeren.

De minister of zijn gemachtigde deelt aan de onderdaan van een derde land die wordt vastgehouden met het oog op verwijdering, mondeling mee dat de uitvoering van de beslissing tot verwijdering tijdelijk is uitgesteld.

Art.74/18. Een schriftelijke of mondelinge vertaling van de belangrijkste elementen van de beslissing tot verwijdering, in voorkomend geval gepaard met

Loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

TITRE IV. Des modalités d'exécution de la peine à octroyer par le ministre (art. 4 à 20)

CHAPITRE IER. De la permission de sortie

CHAPITRE II. Du congé pénitentiaire

CHAPITRE III. Dispositions communes aux chapitres Ier et II

CHAPITRE IV. De l'interruption de l'exécution de la peine

y compris des informations concernant les voies de recours disponibles dans une langue que le ressortissant d'un pays tiers comprend, ou dont il est raisonnable de supposer qu'il la comprend peut être obtenue sur demande du ressortissant d'un pays tiers auprès du ministre ou de son délégué. Ceci est mentionné explicitement dans la décision.

Art.74/19. Les mineurs étrangers non accompagnés ne peuvent pas être maintenus dans des lieux au sens de l'article 74/8, § 2.

Loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

TITRE IV. Des modalités d'exécution de la peine à octroyer par le ministre (art. 4 à 20)

CHAPITRE IER. De la permission de sortie

CHAPITRE II. Du congé pénitentiaire

CHAPITRE III. Dispositions communes aux chapitres Ier et II

CHAPITRE IV. De l'interruption de l'exécution de la peine

CHAPITRE V

La libération en vue d'un éloignement ou d'un transfert vers un lieu qui relève de la compétence du ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement d'étrangers en vue de leur éloignement imminent

Art. 20bis

Le condamné qui fait l'objet d'un arrêté royal d'expulsion exécutoire, d'un arrêté ministériel de renvoi exécutoire, ou d'un ordre de quitter le territoire exécutoire avec preuve d'éloignement effectif, peut faire l'objet d'un éloignement effectif ou d'un transfert vers un lieu qui relève de la compétence du ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement d'étrangers, en vue de son éloignement imminent à partir de deux mois avant la fin de la partie exécutoire de la ou des peines privatives de liberté auxquelles il a été condamné. Le ministre ou son délégué autorise sa libération à cette fin.

Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

TITEL IV. De door de minister toe te kennen strafuitvoeringsmodaliteiten (art. 4 tot 20)

HOOFDSTUK I. De uitgaansvergunning

HOOFDSTUK II. Het penitentiair verlof

HOOFDSTUK III. Bepalingen die gemeen zijn aan de hoofdstukken I en II

HOOFDSTUK IV. De onderbreking van de strafuitvoering

een inreisverbod, met inbegrip van de informatie betreffende de beschikbare beroepsmiddelen, in een taal die de onderdaan van een derde land begrijpt of waarvan men redelijkerwijs kan veronderstellen dat hij die begrijpt, kan op verzoek van de vreemdeling bij de minister of zijn gemachtigde bekomen worden. Dit wordt uitdrukkelijk vermeld in de beslissing.

Art. 74/19. De niet-begeleide minderjarige mogen niet worden vastgehouden op plaatsen in de zin van artikel 74/8, § 2.

Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

TITEL IV. De door de minister toe te kennen strafuitvoeringsmodaliteiten (art. 4 tot 20)

HOOFDSTUK I. De uitgaansvergunning

HOOFDSTUK II. Het penitentiair verlof

HOOFDSTUK III. Bepalingen die gemeen zijn aan de hoofdstukken I en II

HOOFDSTUK IV. De onderbreking van de strafuitvoering

HOOFDSTUK V

De invrijheidstelling met het oog op verwijdering en overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in het kader van hun imminente verwijdering

Art. 20bis

De veroordeelde die het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbaar koninklijk besluit tot uitzetting, van een uitvoerbaar ministerieel besluit tot terugwijzing, of van een uitvoerbaar bevel tot verlaten van het grondgebied met bewijs van effectieve verwijdering, kan het voorwerp uitmaken van een effectieve verwijdering of van een overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in het kader van zijn imminente verwijdering vanaf twee maanden vóór het einde van het uitvoerbaar gedeelte van de vrijheidsstraf of van

TITRE VI. Octroi des modalités d'exécution de la peine fixées au Titre V (art. 27 à 61)

CHAPITRE IER. Des peines privatives de liberté de trois ans ou moins

CHAPITRE II. Des peines privatives de liberté de plus de trois ans

CHAPITRE III. Dispositions communes aux chapitres premier et II (art. 59 à 61)

[...]

Art. 60

Le jugement d'octroi d'une modalité d'exécution de la peine visée au Titre V est exécutoire à partir du jour où il est passé en force de chose jugée et au plus tôt à partir du moment où le condamné satisfait aux conditions de temps prévues par la présente loi.

Toutefois, le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines peut fixer à une date ultérieure le moment où le jugement sera exécutoire.

Les alinéas 1er et 2 ne s'appliquent pas aux décisions d'octroi d'une mise en liberté provisoire en vue de la remise qui deviennent exécutoires au moment de la remise.

TITRE VI. Octroi des modalités d'exécution de la peine fixées au Titre V (art. 27 à 61)

CHAPITRE IER. Des peines privatives de liberté de trois ans ou moins

CHAPITRE II. Des peines privatives de liberté de plus de trois ans

CHAPITRE III. Dispositions communes aux chapitres premier et II (art. 59 à 61)

[...]

Art. 60

Le jugement d'octroi d'une modalité d'exécution de la peine visée au Titre V est exécutoire à partir du jour où il est passé en force de chose jugée et au plus tôt à partir du moment où le condamné satisfait aux conditions de temps prévues par la présente loi.

Toutefois, le juge de l'application des peines ou le tribunal de l'application des peines peut fixer à une date ultérieure le moment où le jugement sera exécutoire.

Les alinéas 1er et 2 ne s'appliquent pas aux décisions d'octroi d'une mise en liberté provisoire en vue de la remise qui deviennent exécutoires au moment de la remise.

Les alinéas premier et deux ne s'appliquent pas aux décisions d'octroi d'une mise en liberté provisoire en vue d'éloignement concernant un condamné qui fait l'objet d'un arrêté royal d'expulsion exécutoire, d'un arrêté ministériel de renvoi exécutoire, ou d'un ordre de quitter le territoire exécutoire avec preuve d'éloignement effectif. Dans ce cas, le jugement devient exécutoire au moment de l'éloignement effectif ou du transfert vers un lieu qui relève de la compétence du ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement d'étrangers, et ce au plus tard dix jours après que la décision d'octroi soit passée en force de chose jugée

TITEL VI. Over de toekenning van de door Titel V bepaalde strafuitvoeringsmodaliteiten

HOOFDSTUK I. De vrijheidsstraffen van drie jaar of minder

HOOFDSTUK II. De vrijheidsstraffen van meer dan drie jaar

HOOFDSTUK III. Bepalingen die gemeen zijn aan de hoofdstukken I en II (art. 59 tot 61)

[...]

Art. 60

Het vonnis tot toekenning van een bij Titel V bedoelde strafuitvoeringsmodaliteit zoals bepaald bij Titel V wordt uitvoerbaar vanaf de dag dat het in kracht van gewijsde is gegaan en ten vroegste vanaf het ogenblik dat de veroordeelde aan de door deze wet bepaalde tijdsvoorwaarden voldoet.

De strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank kan evenwel een latere datum bepalen waarop het vonnis uitvoerbaar wordt.

Het eerste en het tweede lid zijn niet van toepassing op de beslissingen tot toekenning van een voorlopige invrijheidstelling met het oog op overlevering die uitvoerbaar worden op het ogenblik dat de overlevering plaatsvindt.

de vrijheidsstraffen waartoe hij is veroordeeld. De minister of zijn gemachtigde verleent de invrijheidstelling met dit oogmerk.

TITEL VI. Over de toekenning van de door Titel V bepaalde strafuitvoeringsmodaliteiten

HOOFDSTUK I. De vrijheidsstraffen van drie jaar of minder

HOOFDSTUK II. De vrijheidsstraffen van meer dan drie jaar

HOOFDSTUK III. Bepalingen die gemeen zijn aan de hoofdstukken I en II (art. 59 tot 61)

[...]

Art. 60

Het vonnis tot toekenning van een bij Titel V bedoelde strafuitvoeringsmodaliteit zoals bepaald bij Titel V wordt uitvoerbaar vanaf de dag dat het in kracht van gewijsde is gegaan en ten vroegste vanaf het ogenblik dat de veroordeelde aan de door deze wet bepaalde tijdsvoorwaarden voldoet.

De strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank kan evenwel een latere datum bepalen waarop het vonnis uitvoerbaar wordt.

Het eerste en het tweede lid zijn niet van toepassing op de beslissingen tot toekenning van een voorlopige invrijheidstelling met het oog op overlevering die uitvoerbaar worden op het ogenblik dat de overlevering plaatsvindt.

Het eerste en het tweede lid zijn niet van toepassing op de beslissingen tot toekenning van een voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied van een veroordeelde die het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbaar koninklijk besluit tot uitzetting, van een uitvoerbaar ministerieel besluit tot terugwijzing, of van een uitvoerbaar bevel tot verlaten van het grondgebied met bewijs van effectieve verwijdering. In dat geval is het vonnis uitvoerbaar op het ogenblik van effectieve verwijdering of overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en dit ten laatste tien dagen nadat de beslissing tot toekenning in kracht van gewijsde is gegaan.

ANNEXE 2 — BIJLAGE 2

Tableau relatif à la transposition de la Directive 2008/115/CE du 16 décembre 2008 relative aux normes et procédures communes applicables dans les États membres au retour des ressortissants de pays tiers en séjour irrégulier

TABLEAU DE CORRESPONDANCE ENTRE LA DIRECTIVE 2008/115/CE ET LES MESURES NATIONALES DE TRANSPOSITION

Directive 2008/115	Loi du 15 décembre 1980/ Autres loi ou réglementation	Loi modificative
Art.1.	/	Art. 2.
Art.2, § 1 ^{er} .	/	Art.14.
Art.2, § 2,a).	/	Art.15.
Art.2, § b).	/	Art. 15.
Art. 2, § 3.	/	Art. 15.
Art.3, 1)		Art. 3.
Art. 3, 2)		Art. 3.
Art. 3, 3)		Art. 3.
Art.3, 4)		Art. 3.
Art. 3, 5)		Art. 3.
Art. 3, 6)		Art. 3.
Art.3, 7)		Art. 3.
Art. 3, 8)		Art. 3.
Art. 3, 9)		Art. 3.
Art.4, § 1 ^{er} , a)	Art. 7 de la loi du 15 décembre 1980.	Art.5.
Art. 4, § 1 ^{er} , b).	Art. 7 de la loi du 15 décembre 1980.	Art.5.
Art. 4, §2.	Art.7 de la loi du 15 décembre 1980.	/
Art. 4, § 3	Art. 7 de la loi du 15 décembre 1980.	/
Art. 4, §4, a).	Décision 2004/573/CE du Conseil du 29 avril 2004 relative à l'organisation de vols communs pour l'éloignement, à partir du territoire de deux Etats membres ou plus, de ressortissants de pays tiers faisant l'objet de mesures d'éloignement sur le territoire de deux Etats membres ou plus. Articles 1 ^{er} et 37 de la loi du 5 août 1992 ainsi que l'article 74/8, §§5 et 6 de la loi du 15 décembre 1980. Articles 39/79 et 74/8, §2 de la loi du 15 décembre 1980.	/
Art. 4, §4, b).	Art. 3 de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales	Art.15.
Art.5.	/	Art.18.
Art. 6, §1er,	Art.7 de la loi du 15 décembre 1980.	/
Art. 6, § 2	Art. 7 et 28 de la loi du 15 décembre 1980.	/
Art. 6, § 3.	Art. 7 de la loi du 15 décembre 1980.	/
Art. 6, § 4.	Art. 9 bis et 9 ter de la loi du 15 décembre 1980.	/
Art. 6, § 5.	/	/
Art. 6, § 6.	/	/
Art. 7, § 1 ^{er} .	/	Art. 19.
Art. 7, § 2.	/	Art. 19.
Art. 7, § 3.	/	Art. 19.
Art. 7, § 4.		Art. 19.
Art. 8, § 1 ^{er} .	/	Art. 19.
Art. 8, § 2.	/	Art. 20.
Art. 8, § 3.	/	/
Art. 8, § 4.	Art. 1 ^{er} et 37 de la loi du 5 août 1992.	Art. 20.
Art. 8, § 5.	/	Art. 20.
Art. 8, § 6.	Arrêté royal du 20 juillet 2001 relatif au fonctionnement et au personnel de l'inspection générale de la police fédérale et de la police locale.	Art.20.
Art. 9, § 1 ^{er} , a).		Art.15 et 22.
Art. 9, § 1 ^{er} , b).	Art. 39/79 et 39/83 de la loi du 15 décembre 1980.	/
Art. 9, §2, a).	/	Art.22
Art. 9, § 2, b)	/	Art.22.
Art. 9, § 3.	/	Art. 19, §2.
Art. 10, § 1 ^{er} .	Art. 8, 9 à 16 du Titre XIII, Chapitre 6, «Tutelles des mineurs étrangers non accompagnés» de la loi-programme du 24/12/2002.	/
Art. 10. § 2.	/	Art.21.

Art. 11, §1 ^{er} , a).	/	Art.4 et 16,§1 ^{er} .
Art. 11, §1 ^{er} , b).	/	Art.4 et 16,§1 ^{er} .
Art. 11, § 2.	/	Art.16,§ 1 ^{er} .
Art. 11, § 3.	/	Art. 16,§2 et 17.
Art. 11, § 4.	/	Art. 4.
Art. 11, § 5.	/	Art.16,§3.
Art. 12, § 1 ^{er} .	Art.62, alinéa 1er de la loi du 15 décembre 1980 et articles 508/1 et suivants du code judiciaire et, en cas de besoin une assistance	Art.23
Directive 2008/115	Loi du 15 décembre 1980/ Autres loi ou réglementation	Loi modificative
	linguistique peut être obtenue conformément à l'article 508/10 du Code judiciaire. Article 4 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs.	
Art. 12, § 2.	Art. 508/1 et suivants du code judiciaire et, en cas de besoin une assistance linguistique peut être obtenue conformément à l'article 508/10 du Code judiciaire.	Art.23.
Art. 12 § 3.	/	Art.23.
Art. 13, § 1 ^{er} .	Art. 39/2, §2, 63, 39/77, 39/79, 39/81, 39/82, 39/83 de la loi du 15 décembre 1980.	/
Art. 13, § 2.	Art. 39/2, §2 et 39/82, de la loi du 15 décembre 1980.	/
Art. 13, § 3.	Art. 508 /1 et suivants du Code judiciaire.	/
Art. 13,§ 4.	Art. 508 /1 et suivants du Code judiciaire.	/
Art. 14, § 1 ^{er} , a).	Art. 38 de la loi du 12 janvier 2007. Art. 26 de l'A R du 14 mai 2009. Art.34 à 37 de l'A R du 02 août 2002.	/
Art. 14, § 1 ^{er} , b).	Art. 23 à 30 et 39 de la loi du 12 janvier 2007. Art.53 de l'A R du 02 août 2002. Art. 36 à 40 de l'AR du 14 mai 2009. Art 57, §2, de la loi du 08 juillet1976. AR du 12 décembre 1996.	/
Art. 14, § 1 ^{er} , c).	Art. 24, §3, Constitution. Art.1 ^{er} , §7, de la loi du 29 juin 1983. Art.10, §1 ^{er} , alinéa 2, du Titre XIII, Chapitre 6, «Tutelles des mineurs étrangers non accompagnés» de la loi-programme du 24 décembre 2002.	/
Art. 14, § 1 ^{er} , d).	Art. 36 de la loi du 12/01/2007. Art. 68 de l'A R 02 août 2002. Art 7 et 41 de l'AR 14 mai 2009.	/
Art. 14, § 2.	/	Art. 22.
Art. 15, § 1 ^{er} , a).	/	Art.5,6,7,8,13 et 20.
Art. 15, § 1 ^{er} , b).	/	Art. 5,6,7,8,13 et 20.
Art. 15, § 2, a).	Art. 71 à 74 de la loi du 15 décembre 1980.	/
Art. 15, § 2, b).	Art. 7, alinéas 3 à 7, 63 et 71 à 74 de la loi du 15 décembre 1980.	/
Art. 15, § 3.	Art. 71 et 74 de la loi du 15 décembre 1980.	/
Art. 15, § 4.	Art. 7 de la loi du 15 décembre 1980.	/
Art. 15, § 5.	Art. 7 de la loi du 15 décembre 1980.	/
Art. 15, § 6, a).	/	/
Art. 15, § 6, b).	/	
Art.16, § 1 ^{er} .	Art. 2 de l'AR du 02 août 2002.	Art.13.
Art. 16, § 2.	Art. 15, 24, 25, 26 à 45 de l'AR du 02 août 2002. Art. 24, 25 et 26 à 32 de l'AR du 14 mai 2009.	/
Art. 16, § 3.	Art.52 à 61 de l'AR du 02 août 2002 . Art. 36 à 40 de l'AR du 14 mai 2009.	/
Art. 16, § 4.	Art. 42 à 45 de l'AR du 02 août 2002. Art. 27 à 32 de l'AR du 14 mai 2009.	/

Art. 16, § 5.	Art 17 de l'AR du 02 août 2002. Art. 7, 8, 18 et 45 de l'AR du 14 mai 2009.	/
Art. 17, § 1er.	Art 40 de la loi du 12 janvier 2007 et AR du 9 avril 2007. Art. 74/8, §2, de la loi du 15 décembre 1980. AR du 2 août 2002. AR du 14 mai 2009.	Loi du 20 juillet 2011 insérant un article 74/9 dans la loi du 15/12/1980.
Art. 17, § 2.	AR du 2 août 2002 et AR du 14 mai 2009.	/
Art. 17, § 3.	Art.67 à 74 de l'AR du 02 août 2002.	/
Art. 17, § 4.	Art 2,10 et 40 de la loi du 12 janvier 2007 et AR du 9 avril 2007.	
Art. 17, § 5.	/	Art.24.
Art. 18, § 1 ^{er} .	/	/
Art. 18, § 2.	/	/
Art. 18, § 3.	/	/
Art. 19.	/	Pas de transposition formelle
Art. 20, § 1er.	/	Pas de transposition formelle
Art. 20, § 2.	/	Pas de transposition formelle
Art. 21.	/	Pas de transposition formelle
Art. 22.	/	Pas de transposition formelle
Directive 2008/115	Loi du 15 décembre 1980/ Autres loi ou réglementation	Loi modificative
Art. 23.	/	Pas de transposition formelle

Tabel betreffende de omzetting van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven

CONCORDANTIETABEL VOOR DE RICHTLIJN 2008/115/EG EN DE NATIONALE OMZETTINGSMAATREGELEN

Richtlijn 2008/115	Wet van 15 december 1980/ Andere wetten en reglementering.	Wijzigingswet
Art.1.	/	Art. 2.
Art.2, § 1.	/	Art.14.
Art.2, § 2,a).	/	Art.15.
Art.2, § b).	/	Art. 15.
Art. 2, § 3.	/	Art. 15.
Art.3, 1)	/	Art. 3.
Art. 3, 2)	/	Art. 3.
Art. 3, 3)	/	Art. 3.
Art.3, 4)	/	Art. 3.
Art. 3, 5)	/	Art. 3.
Art. 3, 6)	/	Art. 3.
Art.3, 7)	/	Art. 3.
Art. 3, 8)	/	Art. 3.
Art. 3, 9)	/	Art. 3.
Art.4, § 1, a)	Art. 7 van de wet van 15 december 1980.	Art.5
Art. 4, § 1, b).	Art. 7 van de wet van 15 december 1980.	Art.5.
Art. 4, §2.	Art. 7 van de wet van 15 december 1980.	/
Art. 4, § 3	Art. 7 van de wet van 15 december 1980.	/
Art. 4, §4, a).	Beschikking 2004/573/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake het organiseren van gezamenlijke vluchten, van op het grondgebied van twee lidstaten voor de verwijdering van onderdanen van derde landen tegen wie individuele verwijderingsmaatregelen zijn genomen op het grondgebied van twee of meer lidstaten. Artikelen 1 en 37 van de wet van 5 augustus 1992 en artikel 74/8, §§5 en 6 van de wet van 15 december 1980. Artikelen 39/79 en 74/8, §2 van de voornoemde wet van 15 december 1980.	/
Art. 4, §4, b).	Art. van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.	Art.15
Art.5.	/	Art.18.
Art. 6, §1,	Art.7 van de wet van 15 december 1980.	/
Art. 6, § 2	Art. 7 en 28 van de wet van 15 december 1980.	/
Art. 6, § 3.	Art. 7 van de wet van 15 december 1980.	/
Art. 6, § 4.	Art. 9 bis en 9 ter van de wet van 15 december 1980.	/
Art. 6, § 5.	/	/
Art. 6, § 6.	/	/
Art. 7, § 1.	/	Art. 19.
Art. 7, § 2.	/	Art. 19.
Art. 7, § 3.	/	Art.19.
Art. 7, § 4.		Art. 19.
Art. 8, § 1.	/	Art. 19.
Art. 8, § 2.	/	Art. 20.
Art. 8, § 3.	/	/
Art. 8, § 4.	Artikelen 1 en 37 van de wet van 5 augustus 1992.	Art. 20.
Art. 8, § 5.	/	Art. 20.
Art. 8, § 6.	Koninklijk besluit van 20 juli 2001 betreffende de werking en het personeel van de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie. De huidige tekst wordt toegevoegd aan de tabel .	Art.20.
Art. 9, § 1, a).	Art.3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.	Art.15 et 22.
Art. 9, § 1, b).	Art. 39/79 en 39/83 van de wet van 15 december 1980.	/
Art. 9, §2, a).	/	Art.22.
Art. 9, § 2, b)	/	Art.22.
Art. 9, § 3.	/	Art. 19, §2.

Art. 9, § 3.	/	Art. 19, §2.
Art. 10, § 1.	Art.8,9 tot 16 van Titel XIII, van Hoofdstuk 6, « Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen», van de Programmawet van 24 december 2002.	/
Art. 10, § 2.	/	Art.21.
Art. 11, §1, a).	/	Art.4 en 16, §1.
Art. 11, §1, b).	/	Art.4 en 16, §1.
Richtlijn 2008/115	Wet van 15 december 1980/ Andere wetten en reglementering.	Wijzigingswet
Art. 11, § 2.	/	Art.16, §1.
Art. 11, § 3.	/	Art.16, §2 en 17.
Art. 11, § 4.	/	Art.4.
Art. 11, § 5.	/	Art.16, §3.
Art. 12, § 1	Art.62, eerste lid van de wet van 15 december 1980 en artikel 508/1 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek. De taalkundige bijstand wordt toegekend in het kader van de juridische bijstand, overeenkomstig artikel 508/10 van het Gerechtelijk Wetboek. Artikel 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.	Art.23.
Art. 12, § 2.	Artikel 508/1 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek. De taalkundige bijstand wordt toegekend in het kader van de juridische bijstand, overeenkomstig artikel 508/10 van het Gerechtelijk Wetboek.	Art.23.
Art. 12 § 3.	/	Art.23.
Art. 13, § 1.	Art. 39/2, §2, 63, 39/77, 39/79, 39/81, 39/82, 39/83 van de wet van 15 december 1980.	/
Art. 13, § 2.	Art. 39/2, §2 et 39/79, van de wet van 15 december 1980.	/
Art. 13, § 3.	Art. 508 /1 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek.	/
Art. 13, § 4.	Art. 508 /1 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek.	/
Art. 14, § 1, a).	Art. 38 van de wet van 12 januari 2007. Art. 26 van K.B. van 14 mei 2009. Art.34 tot 37 van K.B. van 2 augustus.	/
Art. 14, § 1, b).	Art. 23 tot 30 en 39 van de wet van 12 januari 2007. Art.53 van K.B. van 2 augustus 2002. Art.36 tot 40 van K.B. van 14 mei 2009. Art 57, §2, van de wet van 08 juli 1976. K.B. van 12 december 1996.	/
Art. 14, § 1, c).	Grondwet, art. 24, §3. Wet 29/06/1983, art. 1, §7. Art.10, §1, tweede lid, van Titel XIII, van Hoofdstuk 6, « Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Programmawet van 24 december 2002.	/
Art. 14, § 1, d).	Art. 36 van de wet van 12 januari 2007. Art. 68 van K.B. van 2 augustus 2002. Art 7 en 41 van KB. van 14 mei 2009.	/
Art. 14, § 2.	/	Art. 22.
Art. 15, § 1, a).	/	Art.5,6,7, 8,13 en 20
Art. 15, § 1, b).	/	Art. 5,6,7,8, 13 en 20
Art. 15, § 2, a).	Art. 71 tot 74 van de wet van 15 december 1980.	/
Art. 15, § 2, b).	Art. 7, lid 3 tot 7, 63 en 71 tot 74 van de wet van 15 december 1980.	/
Art. 15, § 3.	Art. 71 et 74 van de wet van 15 december 1980.	/
Art. 15, § 4.	Art. 7 van de wet van 15 december 1980.	/
Art. 15, § 5.	Art. 7 van de wet van 15 december 1980.	/
Art. 15, § 6, a).	/	/
Art. 15, § 6, b).	/	/
Art.16, § 1.	Art. 2 van K.B. van 2 augustus 2002.	Art.13.
Art. 16, § 2.	Art. 15, 24, 25, 26 tot 45 van K.B. van 2 augustus 2002. Art. 24, 25 en 26 tot 32 van K.B. van 14 mei 2009.	/
Art. 16, § 3.	Art.52 tot 61 van K.B.02 augustus 2002. Art. 36 tot 40 van K.B. van 14 mei 2009.	/
Art. 16, § 4.	Art. 42 tot 45 van K.B. 02 augustus 2002. Art. 27 tot 32 van K.B. van 14 mei 2009.	/

Art. 16, § 5.	Art 17 van K.B. van 02 augustus 2002. Art. 7, 8, 18 en 45 van K.B. van 14 mei 2009.	/
Art. 17, § 1.	Art 40 van de wet van 12 januari 2007 et KB van 9 april 2007. Art. 74/8, §2, van de wet van 15 december 1980. KB van 2 augustus 2002. KB van 14 mei 2009.	Wet van 20 juli 2011 tot invoeging van een artikel 74/9 in de wet van 15/12/1980.
Art. 17, § 2.	KB van 2 augustus 2002 et K.B. van 14 mei 2009.	/
Art. 17, § 3.	Art.67 tot 74 van het KB van 2 augustus 2002.	/
Art. 17, § 4.	Art 2,10° en 40 van de wet van 12 januari 2007 et KB van 9 april 2007.	
Art. 17, § 5.	/	Art.24.
Art. 18, § 1.	/	/
Art. 18, § 2.	/	/
Richtlijn 2008/115	Wet van 15 december 1980/ Andere wetten en reglementering.	Wijzigingswet
Art. 18, § 3.	/	/
Art. 19.	/	Vereist geen formele omzetting.
Art. 20, § 1.	/	Vereist geen formele omzetting.
Art. 20, § 2.	/	Vereist geen formele omzetting.
Art. 21.	/	Vereist geen formele omzetting
Art. 22.	/	Vereist geen formele omzetting.
Art. 23.	/	Vereist geen formele omzetting.